

קימה, עובדיה

עובדיה (עובד), בן נזימה ונעים, נולד בשנת תש"ז (1947) בעאמרה שבעירק ועלה ארצה עם משפחתו בשנת 1951. הוא למד בבית-ספר יסודי בפרדס-חנה, בבית-הספר היסודי "מצדה" בירושלים והמשיך בלימודיו בבית-ספר תיכון-ערב בירושלים. עובדיה היה חובב ספורט, נלהב מאוד למשחק הכדורגל ונמנה עם חברי נבחרת הנוער של "הפועל" ירושלים. הוא הרבה לקרוא ספרי הרפתקאות ולטייל ברחבי הארץ.

עובדיה גויס לצה"ל במחצית נובמבר 1965 והוצב לחיל השריון. לאחר תקופת אימונים הוצב ליחידה של החיל, ובה נחשב חייל טוב, אהוב על מפקדיו וחביב על חבריו בזכות מזגו הטוב וידידותו הכנה. הוא השתתף בפעולות גמול ובמרדפים רבים, ועבר את תקופת מלחמת ההתשה על גדות תעלת סואץ. על שהשתתף במלחמה בשנת 1967 הוענק לו "אות מלחמת ששת הימים". במשך כל ימי שירותו השתדל שלא להדאיג את הוריו והרבה לכתוב הביתה, אך לא סיפר הרבה על האימונים הקשים ועל חיי השדה כדי שלא לצער את בני משפחתו.

עובדיה עבד במפעל "מנועי בית שמש" ואחר-כך כטכנאי מעליות, והיה חרוץ ושקדן, פעלתן ונמרץ. היה בקי בעבודתו וידע לעשות את מלאכתו באמונה. לדברי חבריו היה דייקן, בעל יזמה, ביצע כל תפקיד שהוטל עליו והיה לו רצון ושאיפה להצליח בכל אשר עשה. הממונים עליו שיבחוהו על התמדתו, על מרצו ועל אחריותו הרבה. עובדיה היה חברותי, נעים שיחה, וקל להתיידד. חביב היה על חבריו בזכות מזגו הטוב, פשטות הליכותיו, אורך רוחו, סבלנותו הרבה, ותרנותו וסלחנותו. הוא היה צנוע וטוב-לב, מוכן תמיד לעזור לכל אדם גם בעצה וגם בפועל. חבריו זוכרים אותו כמארח למופת, המקבל כל אדם בסבר פנים יפות, בחיוך ובדבר בדיחה. בתחילת 1973 נשא את חברתו פרלה לאישה. הוא היה בן נאמן להוריו, בעל מסור ואוהב לאשתו ואהוב על כל בני משפחתו. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים גויס עובדיה ונשלח עם יחידתו לחזית ברמת הגולן.

ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973) יצאה יחידתו בשעות הלילה כדי להצטרף לכוחות הגדוד. בדרך נתקלה במארב של חיילים סורים, ובקרוב שהתפתח נפגע רב-טוראי עובדיה ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל, בירושלים. השאיר אחריו אישה, הורים, שלושה אחים וארבע אחיות. בתו, שנולדה לאחר נופלו נושאת את שמו — עובדת.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "בנפול עובדיה ז"ל במלחמה זו, איבדתם בן משפחה אהוב, ואנחנו, חבריו ליחידה, איבדנו חבר יקר ומסור. בחרפו נפשו למות, העניק לעם את החיים ולישראל את זכות הקיום".